

Couture (Alta costura)

Títol original: *Coutures* (AKA: *Stitches*) **Direcció i guió:** Alice Winocour **Països:** França, EUA **Durada:** 103 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Angelina Jolie, Anyier Anei, Louis Garrel, Garance Mariller... **Música:** Anna von Hausswolff, Filip Leyman **Fotografia:** Andre Chemetoff **Distribuïdora:** Avalon Distribución Audiovisual **Estrena a Espanya:** 8/5/2026

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès i anglès, amb subtítols en català

SINOPSI

La Maxine és una cineasta nord-americana que s'embarca en un viatge de vida o mort quan arriba a París per a la Setmana de la Moda, on la seva vida xocarà amb la de dues dones més. (Avalon)

CRÍTICA

23/09/2025 - Alice Winocour troba humanitat en l'alta costura en el seu nou llargmetratge, amb Angelina Jolie en el paper d'una directora ofegada entre els teixits de la seva vida personal i professional

La Setmana de la Moda de París és el lloc on es forgen els somnis, es destrossen els ànims i es construeixen les carreres, o almenys això és el que es diu en el món de l'alta costura. Però amb la seva nova pel·lícula, l'encertat títol de la qual no és un altre que **Couture**, la guionista i directora **Alice Winocour** s'endinsa —literalment i metafòricament— entre bastidors per explorar les aspiracions de tres dones atrapades en el mateix espai i moment, i ho fa d'una manera molt més propera del que es podria esperar. La pel·lícula, que s'ha estrenat a nivell mundial a la secció Special Presentations del Festival de Toronto, arriba ara a la competició oficial de Sant Sebastià, on aspira a la Conquilla d'Or. Winocour converteix de nou la capital francesa en coprotagonista, com ja va fer a *Memòries de París* (2022), però aquesta vegada a través de les vides i mirades d'aquestes dones, totalment diferents en les seves trajectòries vitals, però unides per la seva passió i el seu desig d'aportar alguna cosa bona a qui les envolten.

Amb el títol original de la pel·lícula en francès (la paraula *coutures*, en plural, significa "costures"), la cineasta porta la metàfora de l'agulla i el fil al límit, però amb encert, ja que teixeix un commovedor mosaic enmig de l'entorn frenètic i agitat de la Setmana de la Moda de París. No obstant això, l'esdeveniment s'empra únicament com a escenari per presentar el seu elenc transnacional de personatges. La directora nord-americana Maxine Walker (Jolie, en un paper parcialment en francès) prepara un curtmetratge per a la setmana de la moda amb l'Ada (**Anyier Anei**), una estudiant de farmàcia del Sudan del Sud de 18 anys que s'ha convertit en model i que, alhora, és atesa per la maquilladora Angèle (**Ella Rumpf**), una dona amable però amb excés de feina. L'Angèle, que cobreix els talls i blaus de les models desgastades per la passarel·la, somia reunir en un llibre les innumerables històries personals que escolta des de la seva cadira de maquillatge. La pel·lícula, per naturalesa, desplaça els homes a un segon pla, excepte l'Anton (**Louis Garrel**), el director de fotografia de Walker i el seu estret col·laborador creatiu, en qui ella descobreix alguna cosa més en aquest moment tan difícil.

El personatge que interpreta Anei, de fet, està força relacionat amb la realitat, ja que a la vida real és una estudiant de farmàcia del Sudan del Sud que viu a Nairobi i se submergeix en un món nou després de ser descoberta per Winocour. L'Ada descobreix amb sorpresa que, si bé la indústria és naturalment competitiva, també resulta ser enormement solidària, i troba una inesperada amiga en una model ucraïnesa que entén perfectament la seva experiència de fugir d'un conflicte. Enmig del caos de la vida professional i d'un divorci en curs, el metge de Walker li comunica que pateix càncer de mama (un eco evident de la història familiar de Jolie i de la seva doble mastectomia preventiva), el tractament de la qual l'obligaria a allunyar-se del seu preuat treball creatiu.

Encara que algunes converses quotidianes de la pel·lícula resulten per moments una mica seques, **Couture** aconsegueix la seva màxima expressió en els seus instants més poètics, en els quals es converteix en un canal directe cap als vessants íntim i oníric. La reacció de Walker davant del seu diagnòstic posa de manifest com tendim a donar més valor a la productivitat que al que solem considerar "prescindible": la família, els amics o fins i tot la pròpia salut. I encara que Winocour no subratlla en cap moment de manera explícita un missatge biopolític, sí que mostra amb insistència com els cossos de les dones es desgasten o manipulen de diferents formes i, en contrapartida, com altres dones serveixen de conducte per a la reparació o l'autoreparació.

Lluny del que es podria esperar, la directora no pretén en cap moment retratar la brutalitat pura i dura de la Setmana de la Moda de París. Més aviat, **Couture** adopta la forma d'una exploració de la connexió més humana, en els moments de vulnerabilitat emocional i física. És cert que aquest fil temàtic podria haver-se desenvolupat amb més profunditat en el pla visual, però Winocour prefereix deixar fluir els seus personatges mentre ens guia cap a un desenllaç gairebé fantàstic.

Olivia Popp - cineuropa.org